

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: **S.**, proti povinnému: **J.**, zast. J., o vymoženie **887,36 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V. pod sp. zn. 37Er/420/2010, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 01. augusta 2012 sp. zn. 22CoE/165/2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 01. augusta 2012 sp. zn. 22CoE/165/2012 **z r u š u j e a** vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava V uznesením z 12. januára 2012 č. k. 37 Er/420/2010-46 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

Krajský súd v Bratislave konajúci o odvolaní povinného proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa (ktorým bol zamietnutý návrh na zastavenie exekúcie) uznesením 01. augusta 2012 sp. zn. 22CoE/165/2012 odvolanie povinného odmietol.

V odôvodnení uviedol, že odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.), keď mal za to, že exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, teda nebola naplnená dispozícia predpokladaná § 57 Exekučného poriadku, v ktorom sa uvádza „Exekúciu súd zastaví ak ...“, nakoľko exekúciu súd nezastavil. Pri takomto type rozhodnutí odvolanie nie je prípustné z dôvodu všeobecného vymedzenia neprípustnosti odvolania v exekučných veciach vychádzajúc z ustanovenia § 202 O. s. p. Uzavrel, že proti uzneseniu, ktorým sa nevyhovelo návrhu povinného na zastavenie exekúcie nie je odvolanie prípustné. Oprávnenému trovy odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní nevznikli.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie povinný, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/, O. s. p., t. j., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ako dovolací dôvod uvádzal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 a že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O. s. p.).

Namietal, že tým, že odvolací súd jeho odvolanie odmietol ako neprípustné odňal mu takýmto postupom právo na spravodlivý proces a súdnu ochranu.

Uviedol dôvody, ktoré mali viesť k zastaveniu neprípustnej exekúcie v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. a/ a g/ Exekučného poriadku a zrušeniu záložného práva. Namietal spôsob doručovania exekučného titulu s tým, že sa v čase doručenia v mieste doručenia nezdržoval a skutočnosť, že súd prvého stupňa sa jeho námietkami proti exekúcii riadne nezaoberal.

Oprávnený sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu je v zmysle § 239 ods. 1 O. s. p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak

a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,

b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska.

Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,

b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,

c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním je v danom prípade napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania. Takéto rozhodnutie nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné. Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania povinného prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O. s. p.

V zmysle § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Povinný v dovolaní okrem iného namieta, že odvolací súd mu odňal možnosť pred súdom konať. Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v prípade, že podmienky pre takéto rozhodnutie neboli splnené.

Podľa § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví, ak sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným.

Podľa § 58 ods. 4 Exekučného poriadku proti rozhodnutiam podľa § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ je prípustné odvolanie.

Odvolanie je teda prípustné v závislosti od dôvodu, ktorého existenciu/neexistenciu súd pri rozhodovaní o návrhu účastníka na zastavenie exekúcie skúma bez ohľadu na výsledok takéhoto prieskumu. Je teda bez významu, či súd prvého stupňa exekúciu zastavil alebo návrh na zastavenie exekúcie zamietol a podstatnou je len skutočnosť, že pri rozhodovaní použil niektoré z ust. § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Exekučného poriadku.

Ak totiž účastník v podanom návrhu tvrdí (prípadne to z obsahu jeho podania vyplýva), že ním uvádzané skutočnosti naplňajú dispozíciu niektorého z ust. § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Exekučného poriadku je úlohou súdu preskúmať, či ním tvrdené skutočnosti nenapĺňajú niektorý z uvedených zákonných dôvodov zastavenia exekúcie.

Ak exekučný súd dospel k záveru, že dispozícia predpokladaná v niektorom z ustanovení § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Exekučného poriadku nie je naplnená a návrh účastníka na zastavenie exekúcie zamietol, aplikoval pri rozhodovaní ust. § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Exekučného poriadku (s tým záverom, že dôvod na zastavenie exekúcie v ňom uvedený tu nie je) a ide preto o rozhodnutie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Exekučného poriadku, z čoho vyplýva prípustnosť odvolania proti takémuto rozhodnutiu v zmysle § 58 ods. 4 Exekučného poriadku.

Z hľadiska prípustnosti odvolania podľa uvedených ustanovení je preto irelevantné, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o zastavení exekúcie alebo proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie (porovnaj aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. februára 2007 sp. zn. 1Cdo/308/2006, zo 14. mája 2009 sp. zn. 3Cdo/306/2008). Ak súd uznesením zamietne návrh na zastavenie exekúcie, je odvolanie tiež prípustné, ak sa v návrhu uplatňovali dôvody v zmysle § 58 ods. 4 Exekučného poriadku.

V súvislosti s uvedeným právnym názorom je potrebné poukázať na návrh povinného na zastavenie exekúcie (č. l. 36 spisu), z ktorého obsahu vyplýva, že uplatnil dôvod v zmysle § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku. Pokiaľ odvolací súd procesne prípustný opravný prostriedok povinného smerujúci proti uzneseniu o zamietnutí tohto jeho návrhu odmietol ako neprípustný (§ 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) odňal mu možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Výskyt procesnej vady konania tejto povahy je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b O. s. p.) bez toho, aby skúmal existenciu iných väd namietaných dovolateľom v dovolaní a posudzoval danú vec po vecnej stránke.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 27. októbra 2014

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Bc. Ingrid Habánová